

De Himmelrika vill ha mer och mer av Jesus (Matt 5:6)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-09-12

Känner du igen dig i David Watsons beskrivning?

{biblink} Am 8:11, Luk 18:9-14, Upp 21:6 {/biblink}

vill ha mer och mer av Jesus (5:6) Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de skall bli mättade.

Bön: Kom, helige Ande, och hjälp mig att förstå hur mycket jag behöver Jesus. Och led mig till honom som ensam kan släcka alla törstar. Saliga de...

Jesus tänder på nytt ljuset från himlen för oss Han älskar att få göra oss himmelrika Men först får vi ana Faderns hunger och törst Gud själv längtar efter att det skall gå rätt till Herren älskar vad rätt är (Psalt 37:28) Han talar in sin längtan efter att rättfärdigheten skall råda i hans värld Detta är den fasta som jag vill ha: att ni lossar orättfärdiga bojar och löser okets band, att ni ger de förtryckta frihet och krossar sönder alla ok, ja, att du bryter ditt bröd åt den hungrige och skaffar de fattiga och husvilla husrum, att du klär den nakne, var du ser honom, och ej drar dig undan från den som är ditt kött och blod Då skall ljus bryta fram för dig som en morgonrodnad, och dina sår skall läkas med hast, och din rätt skall då gå framför dig och Herrens härlighet följa dina spår Då skall Herren svara, när du åkallar honom (Jes 58:6-9). Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten...

Runt omkring Jesus står de fattiga från Galileen De kände till hunger och törst. Inte bara efter bröd och vatten. Utan efter att få leva rätt både inför Gud och människor. Och när vi ser dem stå där inför Jesus och hör hans ord till dem, är det som om något händer inne i oss. Jesus själv väcker en hunger och skapar en törst. Han låter oss få se vår egen nöd. David Watson skriver om detta i boken Lärjungar: För några år sedan studerade jag salighetsprisningarna i Matteus 5. Under en period på två eller tre månader förde Gud mig genom de första fyra salighetsprisningarna i mitt liv. När hans Ande började röra vid mig, började jag inse hur andligt fattig jag egentligen var. I min ensamhet på knä för Gud var jag utblottad - jag visste det i mitt hjärta, trots att jag ofta hade försökt dölja det genom att vara aktiv i den kristna verksamheten. Så fick Gud mig att sörja och gråta över min andliga fattigdom. Jag blev verkligen oroad över min bristande kärlek till Jesus, min kläna tro och min olydnad på olika områden av livet. På detta sätt gjorde Gud mig ödmjuk inför honom Jag såg mig själv vid korstes fot där jag grät stilla över min andliga fattigdom. Sedan blev jag mycket hungrig och törstig efter rättfärdighet. Jag längtade efter ett liv som verkligen skulle förhållas till Gud och behaga honom på allt sätt. Stoltheten och liknöjdheten var borta. Det hade varit en plågsam och förödmjukande erfarenhet, men Gud förberedde mig på att bli fylld av hans Ande. Jag började se visheten i allt det som Gud gjorde i mitt liv. (David Watson, Lärjungar Libibris 1987, sid 66)

...de skall bli mättade.

Jesus som väcker vår hunger och törst säger till oss:

Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta (Joh 6:35). När Jesus skall börja sin Bergspredikan står det: och hans lärjungar kom fram till honom (5:1). Det händer något med den som tar trons steg fram mot Jesus. Han får höra att han är salig. Han får veta att han får det rätt ställt med Gud. Han blir rättfärdig genom tron på Kristus (Gal 2:16). Att bli rättfärdig genom Kristus betyder att jag nu kommit i ett rätt förhållande uppåt till Gud och att jag nu kan hitta en rätt färd genom livet. Jag slutar rulla fram egna hjulspår. Jag går i Jesu fotspår (1 Petr 2:21, jfr Matt 16:24). Jag befrias från mig själv för att i Jesu efterföljd gå ut med befrielse till andra. Jag kan berätta för andra vad Jesus kan göra för oss. Jag får vara med om att göra andra himmelrika. Den som kommer till Jesus behöver aldrig hungra.

Men han behöver äta. Och han vet var maten finns. Den som tror på Jesus behöver inte rusa omkring som ökenvandraren och ropa efter vatten. Han behöver inte törsta. Men han behöver dricka. Och han vet var källan finns. En Jesu lärjunge vet var maten finns och vet var källan finns. Han går ofta dit. Den som har fått smaka Herrens godhet (1 Petr 2:3) vill sedan bara ha mer och mer. Han vet att han inte är färdig. Men han har hittat en rätt färd. Och startpunkten för den rätta färden är Jesus. Han vet att han behöver mer och mer av Jesus för att orka.

Tänk på och begrund:

Känner du igen dig i David Watsons beskrivning?